

Katja Gorečan
**Jadi mlade
Hane**

preveo sa slovenačkog
Elio Rignonat

L O M
BEOGRAD / MMXXII

copyright © Katja Gorečan, 2012

urednik izdanja
Flavio Rigonat

SADRŽAJ

- 009 UVOD
- 011 HANA
- 013 HANA I SVET
- 016 HANA I CIGARETE
- 018 HANA I ŽIVOT
- 020 HANA I JUTRA
- 022 HANA I MENSTRUACIJA
- 025 HANA I NEVINOST
- 027 HANA I BRIJANJE
- 030 HANA I LJUBAVNICI
- 032 HANA I SNOVI
- 034 HANA I POEZIJA
- 037 HANA I LJUBAV
- 038 HANA I ŽIVOTINJE
- 040 HANA I PRVA LJUBAV
- 042 HANA I ŠUMA
- 044 HANA I BALKON
- 046 HANA I BESKUĆNICI
- 048 HANA U KLOZETU
- 049 HANA I PENISI
- 050 HANA I NOĆNA ŽDRANJA

- 051 HANA I GRIŽENJE NOKTIJU
- 052 HANA I KIŠA
- 053 HANA I MASTURBACIJA
- 054 HANA I ANOREKSIJA
- 056 HANA I BES
- 058 HANA I ZALJUBLJIVANJA
- 060 HANA I STRAH
- 061 HANA I PRIJATELJI
- 062 HANA I PORODICA
- 063 HANA I GLJIVICE I VAGINALNE BRADAVICE
- 066 HANA I SEMAFORI
- 067 HANA, DEDA I BOG
- 068 HANA I SMRT
- 069 HANA I VOLJA ZA MOĆ
- 070 HANA I VIKENDI
- 072 HANA I SLINCI
- 073 HANA I POSLASTIČAR
- 075 HANA I KUVANJE
- 077 HANA I BUKOVSKI
- 078 HANA I SUSED
- 080 HANA I KRAJ
- 081 KRAJ HANE I KATJE
- 083 Umesto pogovora

Ponekad je jednostavno tako
da ne možeš
nikog povesti sa sobom.

Laura Repovš

Uvod

ništa nije stvarno
poezija je mrtva
pesnikinja je mrtva
uskoro ćemo doći do istine.

apsolutan ostaje samo bog
a bog je uvek On

* * *

raščovečena je.

hana nije njeno ime.

hana nije don kihot, da bi se borila sa vetrenjačama.

hana umire, ali ne zato što to želi, već
zato što mora. hana umire, jer će inače biti ubijena.
hana nije ranjiva, hana je kamen.

hana je usrana drolja koja ne zna gde joj je mesto.
govori neko koga nema.
ali kako nismo zadovoljni ni sa čim
vidimo je.

Hana

hana je pesnikinja.
odnosno to bi da postane.
odnosno mora da pričeka da je ostali potvrde.
traži svoj glas.
naravno, pa ko ga ne traži.
hana traži svoj glas tako što šalje
svim (većinom) uobraženim pesnicima svoje pesme.
hana, naravno, šalje i na konkurse,
mada je svake godine
iznova i
iznova zaborave.
ona još voli da piše, mada nema pojma
šta će uopšte sledećih godina napraviti od sebe.
ali zna,
da *ne želim*
veliku porodičnu kuću,
savršenog muškarca, niti stalan
posao, koji bi jednom možda trebalo da ima.
hana trenutno ima
dvadeset jednu godinu, mada je u svakoj radnji

još pitaju za ličnu kartu
kad kupuje cigarete.
bez cigareta ne može preživeti dan.
nokte je toliko izgrizla
da se na njenim rukama vide
krvave mrlje. uopšte ne deluje
nervozno, ali stalno nešto čeka
mada ne zna tačno šta ili koga čeka.
idemo dalje.

Hana i svet

u trenutku kad hana izađe iz kuće, plače joj se.
i stravično joj se sloši.
hana zna da to ne može biti jutarnja trudnička mučnina
jer se nije jebala već dve godine otkako se odlučila za post.
hana zna *da sam upravo slagala*
jer mi nismo njeni roditelji
i nismo njena baba
niti deda,
da bismo je osuđivali ako nam kaže
da se juče zadnji put jebala
a kad se jutros probudila
nije znala ko leži pored nje.
ali da bi se čitalac bolje osećao
radije pišem da se hana jebala pre dve godine
ili možda još bolje – da je devica
i planira da ode u samostan,
kako su njeni roditelji oduvek želeli.
uglavnom – hana ne haje za svet.
voli da se jebe sa neznancima, jer neznanci ne bole
mada je dok piše shvatila kako bi

volela da se razboli, jer bolest vodi u nešto
lepo, a ono što je lepo ne može biti loše za život.
mrzi dane kad se probudi bez cigareta
jer onda mora odmah ujutro u dućan
umesto da prvo popije kafu pa tek onda
krene u borbu sa svim ostalim ljudima.
ti ostali ljudi umeju da budu naporni, i zato hana
često peva dok hoda
a još više voli da priča sama sa sobom.
ljudi je čudno gledaju
jer sami sa sobom pričaju još samo
ludaci, narkomani i beskućnici.
ili možda usamljeni muškarci
za koje misliš da pričaju sami sa sobom
a u stvari se obraćaju hani.
zato je hana već u početku zamrzila današnji dan
što je juče greškom popušila zadnju cigaretu
jer je bila nervozna, a zafalilo joj je noktiju.
u trenerci je polako išla prema dućanu
koja je deset metara od njenog stana
plašeći se da će možda sresti suseda
s kojim se jebala pre tri meseca i koji ju je povredio.
ali zašto bi krivila njega,
radije krivi sebe, jer je to najlakše.

tri meseca i ni glasa od njega.
kako li naša hana preživljava takav pritisak u sebi?
postala je neobuzdan pušač
uprkos tome što strasno hrani rak u sebi.
još uvek joj nedostaje, mada nam to negira.
prosto je previše zaboli
svaki put
kad se seti njega, a ne bi da postane jedna
jer osećajne pesnikinje
niko ne želi
ne treba i
ne voli.

Hana i cigarete

hana je počela da puši u petnaestoj
kad ju je dečko ostavio pod izgovorom
da su samo prijatelji.
tada se i prvi put
napila i povraćala, pa je nekontrolisano
počela da nasrće na muškarce. kao neka kuja,
rekao bi gospodin X.
od tada nadalje ne provodi ni dan bez cigarete.
osim kada joj ponestane para
a to se često desi.
kad hana najzad skupi za paklu cigareta
uđe u robnu kuću, koja jedina još radi.
pred njom stoji ljubazan stariji muškarac s tri sede dlake
na goloj glavi.
prvo joj da kompliment:
kako su ti samo zdravi i rumeni obrazi, curice.
hana mu se ljubazno nasmeši i gleda svoja posla.
zatim dolazi na kasu, *ljuta i nervozna, jer onaj muškarac*
od kojeg zavisi njeno sutra, ne odgovara,
pa kaže kasirki za cigarete: *murati plave, molim.*
kasirka joj besno uzvratila: *mala, možeš li, molim te,*

*da pokažeš ličnu kartu. imala sam već dovoljno sranja
zbog maloletnica.*

onda hana iz navike pokaže vozačku dozvolu
da ispadne baš odrasla.

iz pozadine se začuje glas muškarca s tri sede dlake:
mala, koliko ti je uopšte godina da pušiš.

ne znaš da to izaziva rak.

s tim svojim varvarskim navikama možeš pravac za bosnu.

hana ne registruje zbivanja oko sebe

samo plati i vraća se u svoj brlog,

gde će na miru moći da umre od pušenja.

hana se tu setila vrlo zanimljive izjave bivše kolegince:

ako nemaš boljeg razloga da umreš, onda pušiš.

hana je nekad mislila da će umreti zbog ili od ljubavi.

od ljubavi, mislila je, od ljubavi ću umreti.

nekoga ću previše voleti i onda ću se zbog njega ubiti

jer će me najverovatnije baciti u kontejner.

ali hana to nažalost još nije doživela

mada je posle gubitka prvog dečka pokušala samoubistvo.

popila je približno pet tableta i

onda se sledećeg dana onesvestila u školi.

njena se mama i dan-danas smeje tome.

čak je i hani to sad postalo neverovatno smešno

što je ostala živa i što ne zna

šta tačno da radi sa svojim životom.

osim da puši.

Hana i život

hana, šta ćeš da ispričaš?

ne znam. treba mi sekund vremena.

hana se presvlači iz pidžame u široke farmerke i majicu.

ulazi u kuhinju i kuva kafu

onda se vraća sa šoljom kafe i pali cigaretu.

hana nikad nije bila zbilja svesna svog života

verovatno je i sad tako.

život nije nekakva stvar

koju možeš da uzmeš u ruke i kažeš da je imaš.

možda bi hana trebalo da pročita neku knjigu

kako bi mogla da nam nešto ispriča o tome.

nije dovoljno da sluša starije ljude

kji joj pričaju o svojim iskustvima,

do kojih ona neće stići.

nekako ne mogu preuzeti tuđi život

i pretvarati se da ga imam.

a kada ću ga imati?

kada ću ga imati?

pre nego što život postane rutina
hodaću stepenicama gore-dole
brojaću korake
brojaću pakle cigareta
napraviću proračun moguće smrti
napisaću testament i
tok pogreba.

jer ne zna
ko sme da joj nedostaje
a kome ne sme da piše.

Hana i jutro

iskustva govore da hana nije baš savršena žena
pored koje bi se muškarac probudio.
ujutro nije ni svesna da je na nogama
i to traje još sledećih pet sati.
ujutro joj kosa štrči kao svračje gnezdo
i tad je izuzetno dosadna.

po licu joj je razmazana šminka
koju prethodne večeri nije skinula.

ujutro shvatim da je juče bio kraj dana.

sat vremena joj treba da skapira kako su joj prljave gaćice
dva sata joj treba da ih promeni
a kad stupi pred ogledalo skoro ništa ne vidi.

jutro je taj deo dana kad joj se najviše *plače* –
a onda veče.

bio si srećan pre nego što si postao usamljen.

hana ne voli rana jutro.
ako se zabunom probudi u sedam